

Směrnice vedoucího Katedry psychologie PF JU

č. 2/2026

Část I.

Obecná ustanovení

Čl. 1

I. Tuto směrnici vydává vedoucí katedry psychologie (dále též jen „vedoucí katedry“) na základě čl. 25 opatření děkana č. 3/2026.

II. Tato směrnice zejména konkretizuje pravidla obsažená v opatření děkana týkající se státní závěrečné zkoušky (dále jen „SZZ“) nebo její části garantované katedrou pro navazující magisterský obor Psychologie N0313A230010.

Část II.

Oborově zaměřená část SZZ

Čl. 2

Zkouška z předmětu SZZ

I. Zkouška z předmětu SZZ se může členit na dílčí součásti. Ty jsou však hodnoceny souhrnně známkou za zkoušku z předmětu SZZ.

II. Katedra garantuje tyto zkoušky z předmětů SZZ:

KPSY/0Q5 – Pedagogická a školní psychologie a poradenství

KPSY/0Q6 – Obecné psychologické obory

KPSY/0Q7 – Diagnostické a intervenční psychologické postupy

III. Při organizaci a průběhu SZZ se zohledňují potřeby studenta v souladu s příslušnými předpisy a schválenými úpravami podmínek studia a SZZ.

Čl. 3

Zkouška z předmětu SZZ – Pedagogická a školní psychologie a poradenství (KPSY/0Q5)

I. Do zkoušky ústí tyto povinné předměty:

Pedagogická psychologie a její aplikace (KPSY/ OPEPS), Školní psychologie (KPSY/OŠP), Poradenská psychologie (KPSY/OPPS), Speciální pedagogika (KPSY/OSPPE).

II. Do zkoušky ústí též povinně volitelné předměty skupiny 2. SZZ ověřuje kompetence studenta, které získal či rozvinul studiem předmětů určených platným studijním plánem.

III. Zkouška má ústní formu a trvá 30-40 minut, případně dle potřeby studenta. Čas určený na přípravu je 20 minut, s ohledem na potřeby studenta. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě posouzení úrovně znalostí ve výše uvedených oblastech, u každé otázky je předpokládána základní orientace v tématu, schopnost vysvětlit ho a uvažovat nad ním i z teoretického i z praktického hlediska. Výkon je hodnocen jednou známkou, která je výsledkem hlasování členů komise. Žádný z členů komise se nesmí zdržet hlasování. Každý člen komise má jeden hlas. Žádný člen komise nemá silnější hlas ani dodatečný rozhodující hlas pro případ rovnosti hlasů.

IV. Tematické okruhy zkoušky jsou:

1. Funkční procesy zakládající akademické učení a předpoklady k efektivnímu učení – reprezentace a organizace poznatků, kognitivní zátěž a role kontextu, epistemická přesvědčení, metakognitivní strategie a možnosti jejich rozvíjení, řízení učení ze strany učitele (scaffolding, konstruktivistické přístupy), role zpětné vazby a hodnocení při učení. Vývojové hledisko.
2. Role učebních cílů a motivace k učení, vliv učitele na motivační procesy žáka, nastavení mysli a akademická self-efficacy, emoce při učení. Prospěchová selhávání na různých stupních vzdělávání – možné příčiny na straně žáka, rodiny, vliv výchovně-vzdělávacího procesu, zdravotního stavu, faktory širšího sociálního prostředí. Školní neúspěšnost a její důsledky, možnosti intervence. Včetně vývojových zvláštností.
3. Osobnost a vyučovací styl učitele, jejich vliv na jednotlivé žáky a na třídu jako celek. Poskytování psychologické a metodické podpory pedagogům. Rizika spojená s nezvládnutím učitelské role, syndrom vyhoření, šikana vyučujících.
4. Interakce a vztahy ve škole (učitel-žák, žáci, vztahy ve třídě). Pedagogicko-psychologické poradenství při práci s učiteli a rodiči, koregulace chování žáka (základní vývojové potřeby dítěte a důležitost jejich naplnění), identita vychovatele a otevřenost vůči jinakosti.
5. Poradenská podpora výchovy v běžných podmínkách vývoje, a v případě specifických problémů dítěte a rodiny (ADHD, PAS, poruchy chování, úzkostné poruchy, deprese, sebepoškozování, mentální retardace, vývojová opoždění, smyslové a tělesné postižení, nefunkční rodina, rozvodová problematika, traumatizace, deprivace a syndrom CAN).
6. Škola jako učící se organizace, charakteristiky učící se organizace a jejich modifikace pro školu jako instituci (koncepte OECD). Teorie změny ve vzdělávání – předpoklady změny a Fullanův koncept tzv. hlubokého učení. Kultura školy, její aspekty a možnosti intervencí k jejich změně. Rizikové faktory v pomáhajících profesích se zaměřením na profesi psychologa a učitele.
7. Klima školy, klima třídy a jeho podpora, diagnostika klimatu třídy a vztahů v třídním kolektivu, etika při diagnostice vztahů ve třídě, identifikace a motivace problémového chování žáka, práce s problémovým chováním žáků, základní principy krizové intervence ve škole, šikana a její řešení v podmínkách školy, management třídy, role žáků ve třídě a jejich změna v závislosti na vývojové fázi.
8. Wellbeing ve vzdělávání, oblasti wellbeingu – fyzická, kognitivní, emocionální, sociální a duchovní, sociální a emoční učení, programy na podporu rozvoje sociálních a emočních dovedností ve škole.
9. Poradenské služby ve škole a standardní činnosti pracovníků poskytujících poradenské služby ve škole, legislativní a etické normy školního psychologa, vztahová síť školního psychologa, kritická místa profese školního psychologa, školní psychologie u nás a ve světě, perspektivy rozvoje oboru.
10. Školské poradenské zařízení – pedagogicko-psychologická poradna, typ, zřizovatel, legislativa, standardní činnosti, speciálně pedagogické centrum – typ, zřizovatel, legislativa, standardní činnosti, středisko výchovné péče – vymezení, legislativa, pracovníci, standardní činnosti.
11. Obecné aspekty poradenství, zásady a rizika poradenského přístupu, etapy poradenského procesu. Poradenství a psychoterapie, využívání principů či prvků daných škol či směrů v poradenství. Aktuální stav poradenství u nás, poradenství v jednotlivých resortech (ve výchově a vzdělávání, profesní, partnerské, manželské a rodinné, vysokoškolské, pro osoby se znevýhodněním.)
12. Prevence v poradenství, základní koncepce prevence v ČR, úrovně prevence, zásady efektivní prevence, širší pohled na prevenci v rámci závislostí, preventivní programy a jejich metodika, cíle a možnosti aplikace, cílová skupina jednotlivých preventivních programů. Preventivní programy ve školství, preventivní práce se třídou, třídnické hodiny a jejich koncepce (zásady třídnických

hodin, nastavování pravidel, příklady dobré praxe) apod. Státní a neziskové organizace a jejich aktivity pro podporu prevence ve školství.

13. Osobnost poradce, profesní kompetence. Význam poradenského vztahu klient – poradce. Etické aspekty poradenské práce. Další vzdělávání poradenských pracovníků, profesní sdružení a asociace. Metodická a odborná podpora, supervize v poradenství, formy supervize.

14. Poradenství ve výchově a vzdělávání – specifické problémy a přístupy ve školním poradenství: mediaci, intervence, mentoring, koučink, cílové skupiny, poradenství a metodická práce pro pedagogické pracovníky, poradenská práce s rodinou, tripartita, Individuální výchovný program apod. Rizika spojená s nezvládnutím učitelské role, syndrom vyhoření, šikana vyučujících.

15. Kariérové poradenství ve školství, role a kompetence škol a školských poradenských zařízení, teorie perspektivní orientace, diagnostické nástroje užívané ve prospěch doporučení vzdělávací dráhy/volby povolání. Teorie profesní orientace a jejich aplikace do oblasti pedagogicko-psychologického poradenství. Spolupráce školního poradenského pracoviště s IPS úřadu práce. Kritická místa v kariérovém poradenství.

16. Děti s nadáním a mimořádně nadané, nadání v útlém věku, dvojí výjimečnost, typické charakteristiky a projevy, diagnostika mimořádně nadaných dětí. Identifikace nadání rodiči a učiteli. Specifické sociální a emocionální problémy, výkon neodpovídající schopnostem dítěte, zásady a možnosti vzdělávání nadaných žáků (akcelerace, obohacování, integrace).

V. Student si vylosuje jeden okruh. Zkouška je rozpravou nad vylosovaným tématem. Komise v průběhu zkoušky pokládá studentovi doplňující otázky.

Čl. 4

Zkouška z předmětu SZZ – Obecné psychologické obory (KPSY/0Q6)

I. Zkouška integruje poznatky ze základních teoretických disciplín, včetně těch, které jsou předmětem studia v bakalářských programech, a metodologie psychologie.

II. Do zkoušky ústí tyto povinné předměty:

Psychologická fyziologie a její aplikace (KPSY/OPF), Integrativní přístup v kognitivní psychologii (KPSY/OIP), Interdisciplinární přístupy v psychologii (KPSY/OIPP), Sociální a interkulturní psychologie (KPSY/OSIP).

III. Do zkoušky ústí též povinně volitelné předměty skupiny 1. SZZ ověřuje kompetence studenta, které získal či rozvinul studiem předmětů určených platným studijním plánem.

IV. Zkouška má ústní formu a trvá 30-40 minut. Čas určený na přípravu je 20 minut. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě posouzení úrovně znalostí ve výše uvedených oblastech. U každé otázky je předpokládána základní orientace v tématu, schopnost vysvětlit ho a uvažovat nad ním i z teoretického i z praktického hlediska. Výkon je hodnocen jednou známkou, která je výsledkem hlasování členů komise. Žádný z členů komise se nesmí zdržet hlasování. Každý člen komise má jeden hlas. Žádný člen komise nemá silnější hlas ani dodatečný rozhodující hlas pro případ rovnosti hlasů.

V. Tematické okruhy zkoušky jsou:

1. Základní principy interakce biologického systému s okolním světem, základní psychofyziologické principy. Řízení emocí, prožívání a kognice z hlediska CNS a ANS
2. Využití psychofyziologických metod a přístupů v diagnostice, v poradenství a terapii, praktické využití znalostí biologie a fyziologie při práci s klientem.
3. Vtělená a vnořená kognice (embedded a embodied cognition). Interakce kognitivních, motivačních a afektivních procesů v normě a patologii (trauma, úzkost, deprese, psychotické poruchy). Praktické využití při práci s klientem.

4. Motivační procesy dosahování cíle a jejich vztah k emocím a kognici. Osobní cíle, adaptivní a maladaptivní strategie jejich dosahování. Metodologické problémy při diagnostice motivace. Praktické aplikace poznatků o motivačních procesech při práci s klientem.

5. Integrativní přístupy k afektivním procesům – afektivní neurověda a neuroevoluční pohled na emoce, konstruktivistický přístup k emocím. Jádrový afekt a jeho neuropsychologické souvislosti, afekt jako forma kognice. Praktické využití integrativního přístupu k afektivním procesům v práci s klientem.

6. Seberegulace z pohledu kognitivních (metakognice, epistemická kognice), motivačních (osobní cíle a focus) a emočních procesů (regulace emocí). Seberegulace a osobnost. Praktické aplikace poznatků o seberegulaci v práci s klientem.

7. Úvod do interdisciplinarity, dějiny interdisciplinárních přístupů, interdisciplinární výzkum a jeho etická specifika. Specifika propojení psychologie s dalšími obory sociálních věd a s vědami humanitními a přírodními. Představení moderních technologií, které přinášejí výrazné změny oproti tradičnímu pojetí studia chování a prožívání.

8. Přehled klíčových interdisciplinárních oborů a přístupů a jejich vztah k teoretické i aplikované psychologii, zejména oblasti: informatika a technologie, neurovědy a biologické vědy, ekonomie, právo a politika.

9. Sociokulturní pojetí duševního zdraví a přístupu k nemocným. Kulturní odlišnosti z hlediska prevalence i symptomatiky duševních poruch, kulturně specifické poruchy. Kulturně-historický přístup k léčbě duševních onemocnění.

10. Sociokulturní normy a hodnoty. Jejich dopady na společenská pravidla i prožívání jedince v příkladech (emoce, disonance, motivace apod.). Role náboženských hodnot a norem. Teorie individuálních a kulturních hodnot na příkladech.

11. Sociokulturní aspekty osobnosti a kulturně formovaná identita. Kulturní specifika výchovy a vzdělávacích systémů a dopady na vývoj jedince. Identita a gender z interkulturní perspektivy. Sociokulturní rozdíly v osobnostních charakteristikách.

12. Chyby v sociální percepci. Předsudky, selektivní chyby ve vnímání a další typy zkreslení (zkreslení ovlivňující hodnocení, chyby při ukládání a vybavování vzpomínek apod.) a jejich ilustrace na příkladech. Psychologické vysvětlení konspiračních teorií.

13. Sociální psychologie rozhodování. Sociální a kognitivní faktory ovlivňující rozhodování jedince – sociální role mezi aktéry, skupinová dynamika, psychologie reklamy. Role konfirmačního zkreslení a efekt zpětného rázu.

VI. Student si vylosuje jeden okruh. Zkouška je rozpravou nad vylosovaným tématem. Komise v průběhu zkoušky pokládá studentovi doplňující otázky.

Čl. 5

Zkouška z předmětu SZZ – Diagnostické a intervenční psychologické postupy (KPSY/0Q7)

I. Do zkoušky ústí zejména tyto povinné předměty:

Etika v psychologické práci (KPSY/OEPP), Klinická psychologie (KPSY/OKP), Dětská klinická psychologie (KPSY/ODKP), Psychodiagnostika dětí a dospívajících (KPSY/OPDD), Psychodiagnostika dospělých (KPSY/OPD), Psychoterapeutické směry (KPSY/OPTS).

II. Do zkoušky ústí též povinně volitelné předměty skupiny 2. SZZ ověřuje kompetence studenta, které získal či rozvinul studiem předmětů určených platným studijním plánem.

III. Zkouška má ústní formu a trvá 30-40 minut. Čas určený na přípravu je 20 minut. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na základě posouzení úrovně znalostí ve výše uvedených oblastech, u každé otázky je předpokládána základní orientace v tématu, schopnost vysvětlit ho a uvažovat nad ním i z

teoretického i z praktického hlediska. Výkon je hodnocen jednou známkou, která je výsledkem hlasování členů komise. Žádný z členů komise se nesmí zdržet hlasování. Každý člen komise má jeden hlas. Žádný člen komise nemá silnější hlas ani dodatečný rozhodující hlas pro případ rovnosti hlasů.

IV. Tematické okruhy zkoušky jsou:

1. Klíčové etické otázky v psychologii. Základní etické principy pro psychologickou práci: respekt, kompetence, zodpovědnost a integrita, Etické kodexy (BPA, APA, ČMPS). Základní postupy pro zajištění etického přístupu v psychologickém výzkumu a v psychologické praxi. Etika jako závazek.
2. Etické aspekty psychodiagnostické činnosti. Etika v jednotlivých fázích diagnostického procesu. Užívání a distribuce psychodiagnostických metod. Sdělování výsledků psychodiagnostického vyšetření. Etické otázky počítačem či internetem asistovaných forem psychodiagnostických testů.
3. Klinická psychologie – specifika práce, vymezení a obsah. Normální psychický vývoj v dospělosti. Klasifikace duševních poruch a epidemiologie. Klinicko-psychologické vyšetření. Klasifikace psychodiagnostických metod.
4. Dětská klinická psychologie – specifika práce, vymezení a obsah, diagnostický proces, role rodiny, dědičnost poruch, principy vývoje, klasifikace (MKN, DSM), specifika dětského věku (kauzalita, perspektiva věku).
5. Poradenská psychologie – specifika práce, vymezení a obsah. Zakázka, diagnostické a intervenční postupy v poradenství, informovaný souhlas. Specifika diagnostiky ve školských poradenských zařízeních vs. diagnostické postupy při poskytování poradenských služeb ve škole a ve středisku výchovné péče. Výstupy z vyšetření, zpráva pro rodiče, doporučení ke vzdělávání.
6. Formulace diagnostického problému, zakázky, otázek a hypotéz, volba vhodných nástrojů (metod, testů), interpretace výsledků psychodiagnostického vyšetření, interpersonální faktory vyšetření, tvorba diagnostického nálezu, zprávy, komunikace závěrů.
7. Klinické diagnostické metody – pozorování, diagnostické interview, objektivní a subjektivní anamnéza. Strukturované klinické rozhovorové metody. Integrace dat z rozhovoru a pozorování s testovými výsledky. Dotazníkové metody v psychodiagnostice – rozdělení na jednodimenzionální a vícedimenzionální, jednotlivé nástroje.
8. Testování kognitivních schopností, testy pozornosti, paměti a exekutivních funkcí u dětí a dospělých. Kulturní aspekty testování inteligence. Faktory ovlivňující validitu výsledků vyšetření. Využívané diagnostické nástroje. Neuropsychologické baterie pro dospělé a pro děti. Diagnostika jazykových schopností.
9. Diagnostika osobnosti a individuálních rozdílů. Oblasti využití osobnostní diagnostiky. Princip fungování a klasifikace osobnostních dotazníků, inventářů a škál. Poruchy osobnosti.
10. Projektivní techniky a testy v psychodiagnostice dospělých a dětí. Principy a užití projektivních technik a testů. Klasifikace projektivních technik a testů, výhody a nevýhody.
11. Úzkostné poruchy, somatoformní a disociativní poruchy. Diagnostika, vhodné přístupy k léčbě.
12. Poruchy nálady. Psychotické poruchy. Diagnostické možnosti, přístupy k léčbě. Psychotické poruchy v dětství a dospívání (odlišnosti, specifika). Možnosti diferenciální diagnostiky psychických poruch v dětství a adolescenci.
13. Agresivita, sebepoškozování, suicidalita u dospělých a u dětí a dospívajících. Diagnostické možnosti, vhodné přístupy, intervence, léčba.
14. Emoční poruchy v dětství a dospívání, Poruchy chování, disharmonický vývoj osobnosti. Návykové chování u dětí – problematika závislostí, psychosexuální vývoj a jeho poruchy.

15. Psychické aspekty somatických poruch (obavy o zdraví, somatizace, chronická bolest, psychoonkologie, poruchy příjmu potravy, psychosomatika). Závislosti, problémy spojené s užíváním psychoaktivních látek. Specifika v dětském a adolescentním věku.

16. Psychosomatické poruchy u dětí, poruchy příjmu potravy, poruchy spánku, neorganická enuréza a enkopréza. Poruchy vázané na somatické onemocnění – organické duševní poruchy, tikové poruchy, psychologie somaticky nemocných (odlišnosti vývoje). Klinický a poradenský přístup.

17. Psychické poruchy vznikající v souvislosti s působením stresu a dalších psychogenních činitelů. Psychické trauma. Krizová intervence.

18. Neurovývojové poruchy – mentální retardace, pervazivní vývojové poruchy, porucha aktivity a pozornosti, poruchy řeči, SPU. Diagnostika raného vývoje – specifika, vývojové škály.

19. Poradenský pohled na neurovývojové poruchy – poruchy řeči, SPU. Diagnostika školní zralosti, SPU, pro volbu povolání (měření studijních předpokladů).

20. Psychoterapie v kontextu ostatních psychologických intervencí – vymezení psychoterapie, odlišení od poradenství a krizové intervence, její cíle a prostředky, druhy psychoterapie (individuální, párová, rodinná a skupinová, psychoterapie dětí a dospívajících). Psychosociální rehabilitace.

21. Psychoterapeutický proces – zakázka klienta a kontrakt, terapeutická aliance a vztah, specifika poznávání klienta v psychoterapii a využití této znalosti pro určení směru terapeutické práce (rozdíl psychoterapeutické a klasické diagnózy), kontra-/indikace psychoterapie, psychoterapie u jednotlivých psychických obtíží, přenos a protipřenos, ukončování psychoterapie.

22. Systém psychoterapeutických směrů – základní psychoterapeutická "paradigmata" (psychodynamické, humanistické, kognitivně-behaviorální, strategické a systemické, existenciální), jejich filozofická/teoretická východiska, směr vývoje jednotlivých přístupů, integrace v psychoterapii, společné základy i odlišnosti psychoterapeutických přístupů (metody, vhodnost pro určité diagnózy apod.).

23. Kvalita a účinnost psychologických a psychoterapeutických intervencí – výzkumy účinnosti psychoterapie, zpětná vazba pro psychoterapeuta – nástroje pro měření výsledků psychoterapie, vlastní reflexe procesu, zpětná vazba od klienta, intervize, supervize, osobnost psychoterapeuta, zásady dobré praxe, specifika etických principů v psychoterapii (ve srovnání s dalšími oblastmi klinické psychologie).

V. Student si vylosuje jeden okruh. Zkouška je rozpravou nad vylosovaným tématem. Komise v průběhu zkoušky pokládá studentovi doplňující otázky.

Část III.

Kvalifikační práce

Čl. 6

Obsahové a formální požadavky

I. Minimální a maximální rozsah bakalářské práce je stanoven individuálně v zadání kvalifikační práce.

II. Požadavky na úpravu citací a způsob uvedení bibliografických údajů stanovuje norma APA Style v revizi aktuální k datu odevzdání práce (zdroj: apastyle.apa.org).

III. Provedení práce vychází z kritérií uvedených v Manuálu pro psaní kvalifikačních prací na Katedře psychologie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci v aktuální revizi (zdroj: <https://psych.upol.cz/studentum/studium/manual-pro-psani-kvalifikacnich-praci/>). Formální kritéria

dokumentu dále zpřesňuje norma APA v aktuální revizi (zdroj: <https://apastyle.apa.org>) a doplňuje materiály, které jsou studentům přístupné na katederním úložišti (zdroj: <https://www.pf.jcu.cz/cz/fakulta/katedry/katedra-psychologie/pro-studenty>). Uvedená kritéria se vztahují k oblastem, které nejsou dále upraveny v opatření děkana, v této směrnici nebo v zadání práce.

IV. Využívání nástrojů AI při tvorbě kvalifikační práce se řídí opatřením rektora R 640.

V. Celkový počet referencí využitých v práci by měl být vyšší než 30 zdrojů, z toho alespoň 15 referencí by měla tvořit anglicky psaná literatura a alespoň 10 referencí časopisecké empirické studie. Pokud práce zahrnuje výzkum s lidskými účastníky, je v příloze práce uvedeno plné znění textu informovaného souhlasu tak, jak byl účastníkům předložen.

VI. Vyžaduje-li to charakter práce, například v podobě neobvyklého či specifického metodologického provedení studie, může vedoucí katedry schválit individuální výjimku, která požadavky uvedené v této směrnici v odůvodněných případech upravuje. Žádost o tuto výjimku student předkládá se zdůvodněním, písemně a současně se Zadáním kvalifikační práce.

VII. Odborné posouzení kvalifikační práce sestává z hodnocení jednotlivých hledisek, resp. dílčích aspektů práce, na bodové škále (pokrývající naplnění – nenaplnění daného parametru).

VIII. Hlediska hodnocení pokrývají zejména:

1. Obsahovou úroveň práce (zejm. formulaci cílů, strukturování a provázanost textu, teoretický rámec práce), zpracování empirické části nebo analytické části u přehledových studií (zejm. zvolené metodologické řešení, jeho dokumentaci a kvalitu provedení, úroveň diskuse),
2. práci se zdroji (zejm. relevanci a aktuálnost zdrojů, práci s normou),
3. jazykovou úroveň práce a formální úroveň práce (zejm. rozsah, členění a náležitosti práce).

Součástí hodnocení je slovní komentář, který hodnocení zpřesňuje či doplňuje.

Čl. 7

Obhajoba magisterské práce

I. Obhajoba magisterské práce je podmíněna uzavřením předmětů Seminář diplomové práce I – metodologie diplomového výzkumu (KPSY/OSDP1), Seminář diplomové práce II – práce s psychologickými daty a jejich interpretace (KPSY/OSDP2), Seminář diplomové práce III – závěrečná redakce práce (KPSY/OSDP3).

II. Obhajoba magisterské práce trvá 30–40 minut. Při organizaci a průběhu obhajoby se zohledňují potřeby studenta v souladu s příslušnými předpisy a schválenými úpravami podmínek studia a obhajob.

Průběh obhajoby:

1. Student komisi stručně představí cíl práce, strukturu práce, výsledky a přínos práce, a to prostřednictvím připravené prezentace obsahující vizualizaci klíčových informací. Délka prezentace by měla být 10 minut.
2. Komise se seznámí s posudky práce.
3. Student reaguje na připomínky a otázky uvedené v posudku.
4. Následuje diskuse k práci, členové SZK komise mohou studentovi pokládat doplňující dotazy.

III. Hodnocení práce zahrnuje hodnocení obsažené v posudcích i hodnocení obhajoby před komisí SZK. Výkon je hodnocen jednou známkou, která je výsledkem hlasování členů komise. Žádný z členů komise se nesmí zdržet hlasování, hlasy všech členů komise mají při hlasování stejnou váhu.

Čl. 8

Žádosti studentů týkající se SZS či kvalifikačních prací

I. Žádosti studentů zpracovává asistent/ka vedoucí/ho katedry, o ne/vyhovění rozhoduje vedoucí katedry.

Část IV.

Závěrečná ustanovení

Čl. 9

Závaznost, aplikovatelnost a výklad směrnice

I. Pravidla obsažená v této směrnici jsou závazná pro všechny, jichž se týkají, a to i pro vedoucího katedry. Změna v osobě vedoucího nemá na pravidla uvedená v této směrnici vliv.

II. Změny v pravidlech lze činit jen vydáním nové směrnice.

III. Vyjde-li najevo rozpor směrnice vedoucího katedry s některým opatřením děkana, proděkana, rektora, prorektora, vnitřním předpisem JU nebo PF nebo se zákonem, použije se přednostně ustanovení, které není obsaženo ve směrnici vedoucího katedry.

IV. Výkladem směrnice je pověřen proděkan pro studium. Je-li to vhodné či nezbytné, vyžádá si před provedením výkladu stanovisko vedoucího katedry.

Čl. 10

Účinnost

Tato směrnice nabývá účinnosti 21. 9. 2026.

V Českých Budějovicích 18. 9. 2026

Mgr. Zdeňka Bajgarová, Ph.D. , v.r.

vedoucí Katedry psychologie PF JU